

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۰۵

اندريو کوريبکو Andrew Korybko

مترجم: سيد حسام مل

چين ، ايران ، پاکستان و روسيه طی بيانیه ای به شدت رژیم طالبان را انتقاد کردند ازاینکه رژیم میزبان گروه های تروریستی داعش در افغانستان شده است.

منبع: گلوبال ریسرچ مورخ ۲۰۲۴/۱۰/۳

وزرای امور خارجه چین ، ایران ، پاکستان و روسیه برای سومین نشست چهارجانبه خود در مورد افغانستان در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در هفته گذشته گرد هم آمدند. و بیانیه مشترکی که آنها تهیه کردند به شدت از طالبان در مورد موضوعات بسیار حساس انتقاد کردند، و از محتوای بیانیه هویدا است یا که در بیانیه نشان دادند که آنها به طور فزاینده ای از طالبان ناراض هستند. و آنها تأیید کردند که گروه های تروریستی بین المللی با وجود ادعای طالبان همچنان در افغانستان فعال هستند و از آنها از طالبان خواستند تا به تعهدات خود در مبارزه با گروه های تروریست عمل کنند. در بیانیه مشترک این چهار نفر یا چهار کشور صراحتاً آمده است که طالبان باید «تمام گروه های تروریستی را به طور مساوی و بدون تبعیض از بین ببرند و از استفاده از خاک افغانستان علیه همسایگان ، منطقه و فراتر از آن جلوگیری کند ؛ یعنی که برای تاخت و تاز بر همسایگان و منطقه خاک افغانستان را مورد استفاده قرار ندهند.» ، نه به این سان که باید تنها گروهی همچو شاحه خراسان داعش را بطور انتخابی مورد هدف قرار دهند ازاینکه طالبان را تهدید میکند بلکه طالبان باید علیه تمام گروه های تروریستی بدون کم و کاست و تبعیض به مبارزه پردازد. در اینجا از تذکرات جملات فوق کنایه این است که برخی از گروه ها مانند TTP ، BLA ، که خوانندگان می توانند در اینجا بیشتر در مورد آنها بیاموزند، ازاینکه این گروه های اخیر الذکر توسط طالبان تحت پناه قرار گرفته اند و حتی توسط آنها یعنی طالبان که به عنوان گروه مظنون و پراکسی علیه پاکستان در اسلام آباد سر زبان ها اند مورد سوء استفاده قرار می گیرند.

به همین دلیل است که اکسپرس تریبون پاکستان، که یکی از معتبرترین رسانه های این کشور است، گنجاندن این زبان را به عنوان "پیروزی دیپلماتیک بزرگ" توصیف کرد. انتقادات دیگر از طالبان نسبتاً ملایم تر بود که شامل درخواست از آنها برای تشکیل دولت فراگیر قومی-سیاسی که چند سال پیش وعده تشکیل آن را داده بودند، ایجاد شرایط برای تسهیل بازگشت پناهجویان از ایران و پاکستان و بازنگری در این زمینه بود. بویژه سیاست آنها در قبال زنان .

محتوی مابقی این سند یا بیانیه فوق الذکر سرآغاز بود تا جاییکه همچنین نا تورا به طور پیش بینی شده مقصر مصیبت افغانستان دانستند، اما این بخش هایی از بیانیه است که در بالا ذکر شد مهم ترین مواردی است که ناظران باید به آنها توجه کنند. آنچه آنها نشان می دهند این است که ماه عسل

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکي په خیر و لولی

این چهارکشور با طالبان بدون شک به پایان رسیده است و آنها دیگر از جلب توجه به روابط آن با گروه های تروریستی بین المللی ابایی ندارند. آنها صریحاً آن را به همدستی با آنها متهم نمی کنند، اما خواندن بین خطوط نشان می دهد که این همان چیزی است که آنها فکر می کنند. این مهم است زیرا نشان میدهد که آنها از نظر سیاسی با هر ابزار نظامی که پاکستان ممکن است در نهایت برای دفاع از منافع امنیت ملی خود در برابر تروریستهای مورد حمایت طالبان متوسل شود، مخالفت نمی کنند. چین، ایران و روسیه به اندازه پاکستان تحت تأثیر مستقیم این وضعیت شرم آور نیستند و هرکدام دلایل خاص خود را برای بدتر نکردن روابط خود با آن دارند، که تنها پاکستان در میان آنهاست. که ممکن است در پاسخ کاری ملموس انجام دهد.

چین از پاکستان می خواهد تا وضعیت امنیت داخلی خود را بهبود بخشد تا از پرچمدار CPEC BRI محافظت کند، ایران نمی خواهد تروریست های تحت حمایت طالبان در بلوچستان پاکستان به نیمه این منطقه فراموشی سراپت کنند، و روسیه خواهان یک محیط باثبات است که احتمالاً در آن جهش کند. افزایش سرمایه گذاری ها همگرایی منافع این سه نفر در این زمینه در داخل پاکستان، علیرغم روابط فردی آنها با طالبان، به همین دلیل است که آنها موافقت کردند در بیانیه مشترک خود به شدت از این گروه انتقاد کنند.

از آنجایی که نه چین، نه ایران و نه روسیه روابط خود را با طالبان کاهش نخواهند داد تا آنها را برای اقدام علیه گروه های تروریستی ضد پاکستانی تحت فشار قرار دهند، زیرا آنها نمی خواهند فرصت های لجستیکی و معدنی افغانستان را از دست بدهند، طالبان. دلیلی برای رعایت کردن ندارند فقدان ضمنی مخالفت سیاسی آنها با هر ابزار نظامی که پاکستان ممکن است در نهایت به آن متوسل شود، پویایی نظامی-استراتژیک بین کابل و اسلام آباد را تغییر نخواهد داد.

هر دو طرف متخاضم این را می دانند، به همین دلیل است که آخرین بیانیه مشترک تنها با یاد به عنوان یک اعلام نما بین نارضا یی فزاینده آنها از طالبان تلقی شود و نه چیز اساسی تر. اگر پاکستان این امر را ضروری بداند، باز هم اقدام نظامی فرامرزی انجام خواهد داد، حتی اگر آن سه کشور دیگر فقط علامت ندهند که با آن مخالفت نخواهند کرد. در هر صورت، آنها اکنون بهتر درک خواهند کرد که چرا ممکن است این کار را انجام دهد، که نشان می دهد چنین سناریویی ممکن است واقعاً در کارت باشد.